

Uyku Vakti Uyuyalım Haydi

– kul mehmet · 01 Ocak 2015

Ölümler... Kıyımlar... Köşe başında bekler
Kimler saldı köşelere kan emicileri gözleri fal taşı gibi
Sonrasında alın yazısı kader trajedisi
Oraya bırakan kan emici siyah örtülü gözler bilinmez
Görülmez
S/ezilmez
Sofraya düşen acı
Tabutlara damlayan gözyaşı
Kucaklarda ninnilerle uyutturacak
Görülmez
S/ezilmez
Bir şey söylemez
Z/âlim
Anlaşılmazlık d/iz boyu
Hani nerede felsefe profesörleri
Okullarda demezler mi felsefe:
Engelleri aşmamıza ve gerçeğe ulaşmamıza yardımcı
Görülmez
Bilinme(sin)z
Söylenir de boşa
Çıkarlarına uygun bir dünya
Ölümler
Savaşlar
Kıyımlar
Özgürlüğe edepsizce t/aciz k/alanlar y/alanlar
Dirseklerle sıkışıklıkta yer açanlar
Dirsek çürütmeyenler dirsekle it/eleyenler
Bilinçler z/(t)ehirli
Altta/kiler
Üste/kiler
Yanda/kiler
Kucakta/kiler
Bir gün olurda biter()
Biter mi ()
Devam edip gider mi

Ezilenler suskun
İlişkilerin sak(y)atlığı
Ezenleri ezenler en b(t)aşta yatsın
Sebepler olaylar nerededir
Neyin neresin de
N/asıl girdi ortaya
İçsel gerçek ilişki sakatlığında mı gümledi
Masumiyet n(d)ere de yıkanır
Küf kokar yıkanır yıkanır küf kokar
Ah susmak
Uyuyan beyin u/yan bir an
Ya da dağılım ayrı sokaklara evimize d(s)önelim
Uyku vakti uyuyalım haydi
Mehmet Aluç